

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinae Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.5. Arcis obsidio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

Intellecta mente *Marci* rex vi censuit
agendum, conflatoq; exercitu ipse castrum
obsedit. Puto nos expertos, quid sit vel ti-
mere obsidionem. 1. Quanta est rerum ho-
minumque perturbatio? Quanta fuga? 3.
In ipsa autem obsidione, quantus, inter-
imbelles, timor, quam varij rumores & o-
piniones? 4. Nemo audet extra portas
pedem longius efferre: nemo securè pro-
spicere, nesciens vnde globus aduolet, ca-
putq; feriat. 5. Iam quanta cura, hoste
mœnia quatiente, & muros conscendente?
6. Sape ipso periculo maior est timor peri-
culi. 7. Iam intus, quæ non necessitas? quæ
penuria aquæ, panis, lignorum & aliarum
rerum? 8. Quanta miseria morborum ma-
gis, quam hostium grassantium? 9. Quan-
ta fames, quanta lamenta feminarum? 10.
Et hoc quidem, si vel ad duas, tresue heb-
domadas locus quispiam obsideatur. Quid
putatis fuisse calamitatis in castro *Guinar*,
quod non ad tres hebdomadas, vel menses,
vel etiam annos, sed septem integris annis
arctissimam sustinuit obsidionem? ita ut ne
canis quidem egredi inde posset, nihil au-
tem introferri. 11. Ibi ergo, cum victualia
decessent, non solum milites sagittis, bali-
stis,

V.
ARCIS
OBSIDIO

IV
1021M
1021M

stis, aliisq; vulneribus, sed etiam fame e-
necti defecerunt. Defecerunt & alij ho-
mines, vnus post alterum. 12. Hic nobilis
ille *Marcus* inuitatus est claros viros *Casilina-*
tes, qui cum *Hannibalis* obsidionem pateren-
tur, alimentorum facultate defecti, lora, co-
riamq; necessarijs vsibus subducta, atq; à scutis
detractas pelles feruenti aqua resolutas ede-
runt, & tali cibo uti sustinuerunt, ne fidei con-
stantiam Romanis prestitam violarent. 13.
Nec aliter quidem *Creteus* nobilis animus
egit, qui in arce obsessus ad ultimam penuriam
compulsus fuit, ac iumentorum vrina sitim
correxit; quia dum vincit timuit, id passus est,
quod victor eos pati cogere non potuisset, ut ait
Julius Frontinus. 14. Itaque tandem exhau-
sta præsidij arce, solus *Marcus Guterrius* vl-
timusque superfuit. Quis hunc militem
non laudaret? quis non officio, & sacra-
mento satisfecisse iudicaret? I, *Marce*, ge-
nerosè te gessisti. Nemo poterit te imbel-
liæ, aut timoris arguere. Ipse *Didacus* non
potuit tantum à te expectare. Dudum ipse
arcem tradidisset. Serua nunc te, plus serua-
bis, quàm si decem arces seruares.

VI.
MARCI
INCREDI-

Puillanimes facile acceptassent hanc
excusationem, vti omnes proni sumus ad
causas